

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv Theologi, De Virtute Sev
Energia, & admirandis Sacrosanctæ Missæ effectibus,
Libri Duo**

Pinelli, Luca

Coloniæ, Anno M.D.CVIII.

III. De excelle[n]tia & perfectione Missæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46295)

nem. Quid verò per vocem Missæ significetur, & de eius Cæremonijs, postea differemus.

De Excellentia & perfectione Missæ.

C A P. III.

QUò verò rectius intelligatur excellentia, & natura Sacrificij, quò offertur in Missa, necessariò ante, quibus in rebus id cum alijs Sacrificijs conveniat ac discrepet, est dispiciendum. Primò itaque sciendum est, tria esse Sacrificia, quæ Christo Domino attribuuntur. Primò illud dicitur Sacrificium Christi, quo in vltima Cœna Corpus ac sanguinem suum obtulit, ac Apostolis suis distribuit, tanquam animæ cibum spiritualem, & hoc Sacrificium à Theologis appellatur Sacrificium incruentum. Alterum Sacrificium est, quo oblatu est Christus in ligno Crucis in redemptiõnem generis humani, eximens nos à servitute peccati ac Sathanæ, & dicitur Sacrificium cruetum: quippe in quo effuso sanguine pro nobis mortem perpessus est. Tertium demũ Christi Sacrificium est Sacrificium Missæ, in qua gloriosum

riofum Corpus & Sanguis Domini nostri Iesu Christi consecratur, ac Deo offertur.

Quoad Essentialia, tria hæc Sacrificia conueniunt: quia in omnibus eadem res est, quæ offertur Deo, scilicet Dominus noster Iesus Christus; deinde Principalis offerens in tribus hisce Sacrificijs idem est, nempe Christus, velut summus Sacerdos. Et in hoc omnes Theologi consentiunt, confirmaturq; hæc doctrina à Concilio Tridentino sess. 22. ca. 2. vbi de Missæ Sacrificio loquens, dicit: In diuino hoc Sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, & incruentè immolatur, qui in ara Crucis semel seipsum cruentè obtulit. Idem paulò post repetitur.

Quoad Accidentalibus porro differunt hæc Sacrificia, verbi gratia: In Sacrificio Missæ offertur Christus immortalis ac gloriosus: verum in vltima Coena & ligno Crucis oblat^{us} fuit Christus mortalis & passibilis; quia talis erat Christus tum, quando se offerebat in Coena & ligno Crucis: iam verò in Missa se offert talem, qualis in cælo est, gloriosus

sum scilicet & impassibilem. Deinde, in Coena & in Cruce Christus æterno Patri se obtulit immediatè nullo ministro mediâte: in Missa verò offertur mediante Sacerdote, qui minister eius est. Quæ res oblationis naturam aut valorè nihilo magis immutat, aut variat, quàm variatur natura Eleemosynæ, quæ datur respectu amoris Dei: hæc enim siue ab ipso Domino datur, siue per illi⁹ ministrum, semper manet eleemosyna. Tertio, Sacrificium, quod oblatum est in Coena Domini, mortem Christi significabat, quæ erat futura; at Missæ Sacrificium mortem Christi significat, quam iam perpassus est. Quarto, etsi tria hæc Sacrificia per Sacrificia veteris Testamenti fuerint præfigurata, nihilominus tamen Sacrificium illud in Coena respectu eius quod fit in Missa, est quasi quoddam exemplar; Sacrificium verò Missæ veluti imago quædam est, & repræsentatio eius, quod oblatum est in Coena, ut dicit Dionys. c. 3. de Hierarch. Eccles.

Veniamus nunc ad valorem & perfectionem Sacrificij Missæ in specie. Quòd si cum Sacrificio Coenæ vel Cru-

cis comparatur, dico quo ad dignitatē & perfectionem essentialē, tria ista Sacrificia omnino esse æqualia: quia in omnibus eadē res sacrificatur & offertur Deo, ut ostēsum est paulò superius. Quo ad Accidētalia, variant nonnihil, fierique potest, ut vnum alterum in dignitate ac perfectione excedat.

Quòd si verò Missæ Sacrificium cum antiquis Sacrificijs cōferamus, dico hoc nostrum Sacrificiū, reliqua omnia, quo ad dignitatem & valorem infinitis modis anteuertere, quippe in quibus duntaxat vel fructus, vel animalia terrę offerebātur, quæ sunt res valoris finiti, & determinati: in Sacrificio verò Missæ, offertur Christ⁹ Deus & homo excellētis & valoris infiniti. Secundò, antiqua Sacrificia à Sacerdotibus, puris scilicet hominibus, offerebantur: at verò in Sacrificio Missæ principalis offerens est Christus, persona supernaturalis, dignitate non hominibus tātum, sed Angelis etiam, adeoq; omnibus spiritibus cælestibus præcellens. Tertiò, hoc nostrum Sacrificium, propter realē Christi præsentiam, cui nihil vnquã negauit

Pater cælestis, multo efficacius est ad impetrandam Diuinam gratiam, quàm quotquot vnquam veteris Legis Sacrificia extitère. Quartò, Missæ Sacrificium etiam ipso offerendi modo antiquis antecellit. Modus enim æternò Patri offerendi Corpus & sanguinem pretiosum dilectissimi Filij, est supernaturalis, Diuinus, simplex, mundus, & facilis; quibus conditionibus reliqua omnia antiqua Sacrificia caruerut. Quintò, nostrum hoc Sacrificium significatione quoque antiqua Sacrificia vincit, cum nihil in sacra Missa sit, quod non ad Diuinum aliquod mysteriũ, vel sacrosanctę Trinitatis, vel vitæ ac passionis Domini nostri Iesu Christi referatur. Sextò, Sacrificium nostrum antiqua Sacrificia superat præparatione ac dispositione ministri, qui ipsum immediatè offert: Sacerdoti enim, qui accedit ad celebrandam Missam, corde mundo, conscientia ab omni peccato libera, cum intentione sincera, attentione deniq; & deuotione debita, ad offerendum hoc Sacrificiũ accedere necesse est. Quæ conditiones in ministris antiquorum Sacrificiorum
non

non ita strictè requirebantur. Septimò denique, ipso effectu hoc nostrum Sacrificium antiqua Sacrificia multis parasangis præcedit, quemadmodum suo loco infra prolixius demonstrabimus.

Verùm præter has perfectiones in cõparatione nostri Sacrificij cùm Sacrificijs antiquis iam explicatas, sciendum est, Sacrificium Missæ eminenter & coniunctim in se includere omnes eas excellentias, quæ in antiquis Sacrificijs diuisim ac separatim continebantur, attestante id ipsum sacro Concilio Tridentino sess. 22. c. 1. sub finem.

Deinde etiam verissimum id esse vel ex sequëtibus rationibus facillimè apparet. Primò enim, finis omnis veri sacrificij est, vt debitus honor exhibeatur Deo auctori & datori omnium bonorum: iam verò tam manifestè id fit in Sacrificio Missæ, vt manifestius nullo modo fieri possit, cum quicquid agitur ac dicitur in Missa, totum tendat ac dirigatur ad Diuinæ Maiestatis gloriam, & honorem Dei altissimi amplificandum. Secūdò, Sacrificium laudis appellatur, & gratiarum actio: in nullo enim
Sacrifi-

Sacrificio tā plenè laudes ac gratiæ referuntur Deo, quàm in Sacrificio Missæ. Vnde S. August. li. 1. contra aduers. Leg. & illud Psalmistæ: *Sacrificium laudis honorificabit me*: de nostro Sacrificio Missæ exponens, dicit: Vnde Deo maiores gratiæ sunt agenda, quàm per Christum Dominum nostrum; quod faciunt fideles Ecclesiæ sacrificio? Et Irenæus lib. 4. contra hæres. cap. 32. dicit: Diuinum hoc Sacrificium à Christo institutū ideo, ne nos ingrati simus erga Deum. Tertio, Sacrificium Missæ est propitiatorium. Ita S. Concil. Tridentinum affirmat sess. 22. ca. 2. id est, Deum placat, ac peccatori propitium reddit. Quod ex S. Paulo probatur ad Hebr. 5. vbi de Sacerdote: *Constituitur (inquit) in ijs, quæ sunt ad Deum: vt offerat dona & sacrificia pro peccatis*. Cùm igitur in nouo Testamento verum sit Sacerdotium, necesse etiam est in eodem esse verum Sacrificium propitiatorium, quod est Sacrificium Missæ. Quarto, Sacrificium Missæ est etiam impetratorium. Quemadmodum enim Christus in cælo orando pro nobis, & Patri æterno vulnera

sua

sua exhibendo, maximam nobis impetrat gratiam: ita quoque Sacrificiū Missæ repræsentando Deo Christi passionem, aptum est ad quæuis etiam maxima gratiarum ac beneficiorum ab eo impetranda.

Quis principalis sit offerens in Sacrificio Missæ: item de alijs simul offerentibus.

CAP. IV.

QVæritur, an quoque Christus ad Sacrificij Missæ oblationem concurrat, & quomodo? Aliqui Theologi in ea fuerunt sententia, ut putarēt eum, qui propriè offert, Sacerdotē esse; Christum verò dici offerre per denominationem quādam extrinsecam ac remotam, quatenus videlicet Diuinam hanc oblationem ipse instituit, ac Sacerdoti potestatem dedit offerendi; item quatenus Sacerdos id ipsum offert conformiter institutioni ac volūtati Christi, eodem scilicet modo, quo baptizare Christus dicitur, & à peccatis absolueret: non quia propriè baptizet, aut à peccatis absoluat; sed respectu institutionis & virtutis